

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς «τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίαν», καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Παιτάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἑτησίᾳ δραχμὰς 100. Ἐξέμνηος
δραχ. 55. Τρίμνηος δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50.—
Ἀμερικῆς δολλάρια 4.— Ἀγγλίας καὶ δλων ἐν γένει
τῶν ἑλλων Κρατῶν σελλίνια 10.

Ἐξέμνηοι καὶ Τρίμνηοι ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συν-
δρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 37ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ὀκτωβρίου 1930

Ἔτος 52ον.—Ἀριθ. 45

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΒΥΣΣΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ MAURICE CHAMPAGNE

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Ὅστε τί πρέπει νὰ γίνεῖ τώρα;
ρωτᾷ ὁ Γκάρτνερ.

— Στὴν ἀρχή, θὰ προσπαθήσουμε νὰ
τοὺς τρομάξουμε, κι' ἂν δὲν τοὺς ξεφορ-
τωθούμε ἔτσι, βλέπουμε.

— Μπαί Γκόντ! φώναξε ὁ γιατρός.
Διατάξτε τον νὰ τοὺς ξεπαστρέψῃ. Ἀχ,
ἂς ἤμουν ἐκεῖ πάνω καὶ θὰ τοὺς συγκύ-
ριζα ἐγώ.

Ὁ μηχανικὸς πῆρε πάλι τὸ τηλέφω-
νο καὶ ἄρχισε νὰ δίνει διαταγές.

Στὴν ἀρχή, ἡ συνομιλία πάει καλὰ·
ἀλλὰ σὲ μιὰ στιγμή, ἡ ἐπικοινωνία κό-
βεται ξαφνικά.

Τοῦ κάκου ὁ μηχανικὸς χτυπᾷ καὶ
ξαναχτυπᾷ τὸ κουδούνι· κανένας δὲν τοῦ
ἀποκρίνεται πιά.

Γότε, μέσα στὴν παράδοξη κατοικία,
ἐπικρατεῖ ἀνησυχία ζωερή. Οἱ ἄνθρωποι
αὐτοί, ὅσο γενναῖοι κι' ἂν εἶναι, χάνουν
τώρα τὸ θάρρος τους. Γιατὶ ἀληθινὰ ἡ
θέση τους εἶναι τραγική.

Δὲν ξέρουν τί γίνεται ἀπὸ πάνω τους,
ἔχουν τὰ χέρια τους δεμένα, καὶ τὸ μόνο
ποὺ τοὺς μένει εἶναι νὰ περιμένουν, γε-
μάτοι τρόμο καὶ ἀγωνία, τί μέλλει νὰ
γίνει. Εἶναι τὸ ἄγνωστο ποὺ δὲν μποροῦν
μῆτε νὰ τὸ προβλέψουν, μῆτε νὰ τὸ
ἀποφύγουν.

Ἀφοῦ πέρασε ἡ πρώτη ἐντύπωση, ὁ
μηχανικὸς ξαναπῆρε τὸ τηλέφωνο. Χτυ-
πᾷ, χτυπᾷ, ἀλλὰ ἡ ὦρα περνᾷ καὶ τί-
ποτα δὲν ἀκούγεται.

Πόσων ὥρα μένουν ἔτσι, χωρὶς εἰδη-
ση, ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸν κόσμον, κρε-
μασμένοι στὴν ἀκρὴ ἐνδὸς σχοινοῦ, ἀπὸ
πάνω ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ ἀβυσσο;

Κι' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν ξέρουν. Ἀλλὰ
τὰ λεπτὰ τοὺς φαίνονται ἀληθινοὶ αἰῶνες.
Κι' ἡ βαθεῖα σιωπὴ ποὺ βασιλεύει μέσα
στὴν παράδοξη φυλακὴ τους, ἔχει κάτι
τὸ τραγικόν, σὰ νὰ ξενυχτοῦν ἕναν πε-
θαμένο.

— Εἶναι γιὰ νὰ τρελλαθεῖ κανεὶς, μὰ

τὴν ἀλήθεια! ψθυρίζει ὁ Σέλλυς νευρικᾶ.

— Καὶ δὲ μπορούμε νὰ κάμουμε τί-
ποτε, λέει ὁ Ἰδαίν. Μόνο νὰ περιμέ-
νουμε.

— Νὰ περιμένουμε τί; ρωτᾷ ὁ γιατρός.

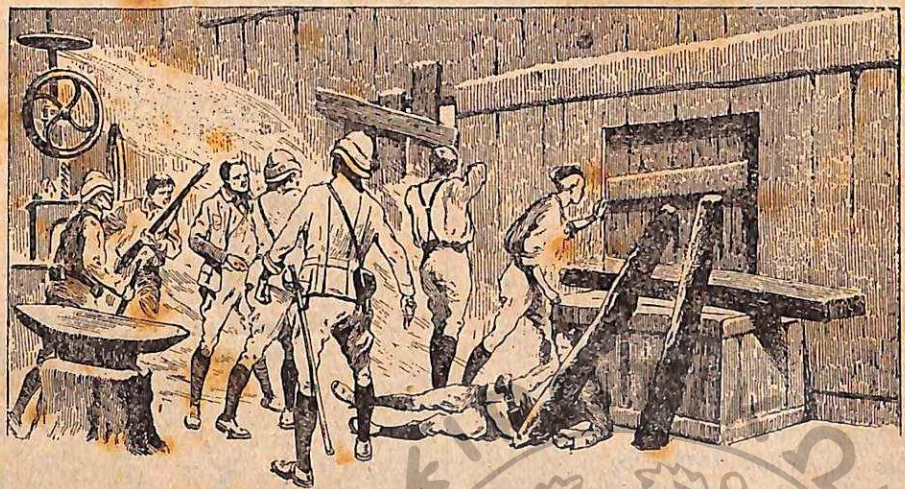
— Οἱ δικαί μας ἐκεῖ πάνω, στοιχημα-
τίζω ὅτι τὴ στιγμὴ αὐτὴ πολεμοῦν καὶ
κινδυνεύουν γιὰ μᾶς. Ἀς περιμένουμε
λοιπὸν νὰ νικήσουν ἢ νὰ νικηθοῦν. Στὴν
πρώτῃ περίπτωση, εἶναι ἡ σωτηρία μας.

Τώρα τὸ κουδούνισμα σταμάτησε...
κάποιος μιλεῖ. Ἀλλὰ ἡ φωνὴ εἶναι ἀδύ-
νατη, πολὺ ἀδύνατη, καὶ χρειάζεται πολ-
λὴ προσοχή γιὰ νὰ τὴν καταλάβει κα-
νεὶς.

Ἀδιάφορο. Ὁ μηχανικὸς ἀναγνωρί-
ζει τὴ φωνὴ τοῦ λοχία Βίγης.

Καὶ σὰ νὰ βρίσκεται σὲ ὄνειρο, ὁ ἐξε-
ρευνητὴς τῆς ἀβύσσου τὸν ἀκούει νὰ
λέει:

— Ἐπίθεσις... αἰφνιδιασμός... Ὁ
Πάτερσον σκοτώθηκε... οἱ στρατιῶτες
σκορπίστηκαν... ἐγὼ πληγωμένος...
στὸ μηχανοστάσιο φωτιά... Τί νὰ κάμω;

«Βρίσκομαι στὸ μηχανοστάσιο μὲ δεκαπέντε ἄνδρες...» (Σελ. 529, στ. γ')

Στὴ δεύτερη — δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί
θ' ἀπογίνουμε.

Καὶ μέσα στὴ βαθεῖα σιγὴ ποὺ ἀκο-
λουθεῖ τὰ λόγια του, προσθέτει μὲ φω-
νὴ ποὺ τρέμει:

— Σὰς ὁδήγησα ἴσως στὴν καταστρο-
φή. Θὰ μοῦ τὸ συγχωρήσετε, φίλοι μου;

Ἀντὶ ν' ἀπαντήσουν, ὁ γιατρός κι' ὁ
Σέλλυς πῆγαν νὰ τοῦ πιάσουν τὸ χέρι
καὶ κάτι θέλησαν νὰ τοῦ ποῦν, ἀλλὰ δὲν
ἐπρόφθασαν.

Τὸ κουδούνι τοῦ τηλεφώνου ἀντήχησε
καὶ πάλι. Ὁ μηχανικὸς ἔτρεξε κι' ἄρ-
παξε τὸ ἀκουστικό.

Οἱ Εὐρωπαῖοι κοιτάζουν ὁ ἕνας τὸν
ἄλλον σὰν ἀποσβολωμένοι.

— Σκότωσαν τὸν Πάτερσον! λέει ὁ
γιατρός. Ἀ, τοὺς κακούργους!

Ἀλλὰ ὁ Ἰδαίν, δίχως νὰ παρασύρε-
ται ἀπὸ τὴ συγκίνησή του, σκύβει πάλι
στὸ τηλέφωνο.

— Πόσων ὥρα μπορεῖς νὰ κρατήσεις,
Βίγης; ρωτᾷ.

— Δέκα λεπτὰ τὸ πολὺ-πολύ, ἀπαντᾷ
ὁ λοχίας... Βρίσκομαι στὸ μηχανοστά-
σιο μὲ δεκαπέντε ἄνδρες... Ἀλλὰ ἡ
φωτιά θὰ φτάσει γρήγορα ἴσαμε δῶ...
Πῆτε μου, τί νὰ κάμω;

